

Merja Kyllönen vas

Kirjallinen kysymys leirintäalueiden melun ohjearvojen päivittämisestä

Eduskunnan puhemiehelle

Leirintäalueilla, kuten myös luonnonsuojelualueilla sekä taajaman ulkopuolella olevilla loma-asumiseen käytettävillä alueilla ja virkistysalueilla, on valtioneuvoston päätöksellä 993/1992 annettu ohjeena, että melutaso ei saa ylittää ulkona melun A-painotetun ekvivalenttitason (LAeq) päiväohjearvoa (klo 7—22) 45 dB eikä yöohjearvoa (klo 22—7) 40 dB. Virkistysalueilla taajamissa ja taajamien välittömässä läheisyydessä sekä loma-asumiseen käytettävillä alueilla taajamassa voidaan kuitenkin soveltaa korkeampaa päiväohjearvoa 55 dB ja yöohjearvoa 50 dB, joita sovelletaan myös esimerkiksi asuinalueille. Melun ohjearvot taajamassa sijaitseville leirintäalueille ovat siis 10 dB tiukemmat kuin samassa paikassa sijaitseville virkistysalueille ja loma-asumiseen käytettäville alueille määritetyt arvot.

Melun ohjearvojen tulisi loma-asumisen ja leirintäalueiden osalta seurata toisiaan varsinkin, kun alueilla on kunnille erittäin merkittäviä matkailullisia käyttömahdollisuuksia. Työ- ja elinkeinoministeriön vuoden 2019 Matkailun toimialaraportin mukaan leirintämatkailu on muuttunut ja sen arvioidaan tulevaisuudessa muuttuvan ympärivuotisemmaksi ja keskittyvän entistä enemmän kehittyville alueille. Matkailuajoneuvomajoitus on yhä suositumpaa, kun taas telttailun osuus majoittumisista on vähentynyt alle 10 prosenttiin (vrt. 22 % vuonna 1991). Leirintämatkailun kehityssuuntien myötä valtioneuvoston perustelu riittävän levon turvaamisesta leirintäalueilla, joilla nukutaan huonosti melulta eristetyissä teltoissa, on vanhentunut.

Kotimaanmatkailussa on kasvupotentiaalia, jota valtio ei edistä varsin tiukoilla melurajoituksilla, joilla estetään leirintämatkailun kehittyminen taajamissa. Jo nyt matkailijat haluavat majoittua sekä lähellä luontoa että palveluja. Matkailutoimialan merkitys Suomen kansantaloudelle on kasvanut viime vuosina. Työ- ja ympäristöministeriön teettämän selvityksen mukaan saavutettavuus on yksi keskeisimpiä kotimaanmatkailun kasvua rajoittavia tekijöitä. Taajamat ovat usein parhaiten saavutettavissa eri kulkuneuvoilla, ja niissä valmiiksi oleva infrastruktuuri tukee liiketoimintojen ja palvelujen kehittymistä. Kunnat voivat kehittää taajama-alueitaan loma-asumiseen ja virkistyskäyttöön, mutta eivät monipuolistaakseen majoitusvalikoimaa matkailijoille.

Edellä olevan perusteella ja eduskunnan työjärjestyksen 27 §:ään viitaten esitän asianomaisen ministerin vastattavaksi seuraavan kysymyksen:

Kirjallinen kysymys KK 198/2019 vp

Mihin toimiin hallitus aikoo ryhtyä yhtenäistääkseen taajamassa sijaitseville leirintä-alueille, loma-asumiseen käytettäville alueille ja virkistysalueille määritetyt melutason ohjearvot?

Helsingissä 8.10.2019

Merja Kyllönen vas